Súd:	Krajský súd Bratislava
Spisová značka:	1Tos/82/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu:	1125010547
Dátum vydania rozhodnutia:	08. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Peter Šamko
ECLI:	ECLI:SK:KSBA:2025:1125010547.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Šamka a sudcov JUDr. Zuzany Molnárovej a Ing. Mgr. Anny Přikrylovej v trestnej veci odsúdeného A. R., o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Mestského súdu Bratislava I sp. zn. 1Nt/3/2025 zo dňa 11.06.2025, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 08.októbra 2025 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods.1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného A. R., nar. XX.XX.XXXX z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

Mestský súd Bratislava I napadnutým uznesením podľa § 399 ods. 2 Tr. zák. zamietol návrh odsúdeného A. R. o povolenie obnovy konania vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 1T/17/2022.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený sťažnosť, ktorú odôvodnil samostatne, ako aj prostredníctvom svojho obhajcu tak, že súd nesprávne vyhodnotil podmienky na povolenie obnovy konania. Nesúhlasí s názorom súdu, že prostredníctvom obnovy konania sa naprávajú len skutkové omyly a poukazuje na ustanovenie § 394 ods. 4 písm. b) Tr. por., z ktorého vyplýva, že nová skutočnosť sa môže týkať aj právnej úpravy. V predmetnom prípade došlo k strate účinnosti ustanovení Trestného zákona z dôvodu novelizácie právnej úpravy, pričom ak by súd vychádzal pri ukladaní trestu z miernejšej trestnej sadzby, malo by to zásadný vplyv aj na výšku trestu uloženú odsúdenému, preto novelizácia právnej úpravy Trestného zákona je novou skutočnosťou, ktorá odôvodňuje povolenie obnovy konania. Navrhol, aby krajský súd zrušil napadnuté uznesenie a vyhovel návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania.

Krajský súd ako nadriadený orgán podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým mohol sťažovateľ podať sťažnosť, ako aj konanie, ktoré napadnutému uzneseniu predchádzalo a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť ak nie je dôvodná.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por., obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom (trestným rozkazom) sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchateľa.

Z uvedeného ustanovenia je zrejmé, že obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorý možno použiť len vo výnimočných prípadoch. Prostredníctvom obnovy konania sa pritom naprávajú tzv. skutkové omyly, teda omyly, ktoré sa týkajú skutkových okolností, zo spáchania ktorých bol obvinený uznaný za vinného, teda ide o prípady, keď vyšli najavo nové dôkazy (napríklad prichádzajú do úvahy výsluchy svedkov, ktorí neboli známi v pôvodnom konaní, respektíve príde k predloženiu podstatných nových listinných dôkazov, či nového znaleckého posudku, ktoré neboli súdu známe v pôvodnom

konaní), prípadne ide o dôkazy súdu známe v pôvodnom konaní, avšak prichádza do úvahy ich zásadná zmena (napríklad svedok chce zásadne zmeniť svoju pôvodne usvedčujúcu výpoveď a podobne). Tieto závery potvrdzuje aj ustálená judikatúra (napríklad R 17/1968), ktorá konštatuje, že obnovu konania nemožno povoliť, ak vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy súdnu skôr neznáme, ktoré sa však netýkajú skutku uvedenom v rozsudku súdu.

Vzhľadom na uvedené je evidentné, že obnovu konania nemožno povoliť len preto, že po právoplatnosti trestného rozkazu, ktorým došlo k odsúdeniu páchateľa došlo k zmene legislatívy, t. j. k zmenám v Trestnom zákone. Sťažnostný súd opätovne pripomína, že inštitút obnovy konania sa týka nápravy tzv. skutkových omylov, pričom zmena legislatívy sa nikdy netýka skutku, za ktorý bol páchateľ uznaný vinným, ale týka sa právneho posúdenia skutku. Zmenou legislatívny sa mení právo a nie skutok (skutkový dej opísaný v skutkovej vete rozsudku) a už vôbec zmena legislatívy, sama o sebe, neznamená, že trest uložený v pôvodnom konaní bol neprimeraný, neadekvátny, či v rozpore s účelom trestu. Zmena legislatívy, ktorá nastala až po právoplatnosti rozsudku, teda nemôže byť dôvodom na povolenie obnovy konania.

Pokiaľ odsúdený v podanej sťažnosti poukazoval na ustanovenie § 394 ods. 4 písm. b) Tr. por., tak to sa týka rozhodovacej činnosti Ústavného súdu SR, teda špecifického prípadu, v ktorom ústavný súd vysloví nesúlad právneho predpisu s Ústavou SR. O takýto prípad však v posudzovanej trestnej veci nešlo, nakoľko tu išlo o rozhodnutie zákonodarcu zmeniť ustanovenia Trestného zákona.

Napokon sťažnostný súd zdôrazňuje, že odsúdený ani vo svojom písomnom návrhu a ani vo svojej výpovedi na verejnom zasadnutí neuviedol žiadne skutočnosti, či dôkazy, o ktorých by súd nemal vedomosť v pôvodnom konaní a ktoré by mohli spôsobiť iné rozhodnutie vo veci.
Z uvedeného výkladu je zrejmé, že návrh odsúdeného je neopodstatnený a nebolo zistené nič, čo by mohlo odôvodniť povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Mestskom súde Bratislava I pod sp. zn. 1T/17/2022.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.
Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustná sťažnosť.